

Orde van dienst, Hervormde Gemeente Herwijnen

Zondag 23 augustus 2026, 18:30 uur

Voorganger: Ds. A.S.N. Noorland

Orgelspel | Peter van de Minkelis

Welkom en mededelingen door de ouderling van dienst

Aanvangslied: Lied 276: 1, 2, 5 en 7 (Weerklank)

1 De vreug-de voert ons naar dit huis
waar 't woord aan ons geschiedt.
God roept zijn naam o - ver ons uit
en wekt in ons het lied.

2 Dit huis van hout en steen, dat lang
de stormen heeft doorstaan,
waar nog de wolk gebeden hangt
van wie zijn voorgegaan,

5 Onthul ons dan uw aangezicht,
uw naam, die mét ons gaat
en heilig ons hier met uw licht,
uw voorbedachte raad.

7 Dit huis slijt mét ons aan de tijd,
maar blijven zal de kracht
die wie hier schuilen verder leidt
tot alles is volbracht.

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 69: 1, 5 en 11 (Berijming Weerklank)

1 O God, ver-los mij, red mij uit mijn nood,
nu 't wa-ter tot de lip-pen is ge-ko-men.
Ik zak in 't slijk, zink weg in die-pe stro-men,
ik voel geen grond, de vloed is mij te groot.
Mijn keel is hees van roe-pen in mijn leed,
ik ben ver-moeid, mijn o-gen zijn be-zwe-ken
van 't uit-zien naar mijn God, die al - les weet.
Heer, ant-woord mij op mijn aan-hou-dend sme-ken.

5 Maar mijn gebed stijgt op tot U, o Heer.
Er is bij U een tijd van welbehagen.
Doe naar uw trouw mij spoedig redding dagen.
Verhoor, o God, toon uw ontferming weer.
Red mij uit 't slijk, doe mij niet ondergaan.
Wil het geweld van al mijn haters stuiten,
laat in de vloed mijn leven niet vergaan
en niet de afgrond boven mij zich sluiten.

11 Loof, hemel, zee en aarde, loof de Heer,
die Sion zal verlossen en bevrijden.
Dan zal in Hem heel Juda zich verblijden,
want Hij herbouwt zijn oude steden weer.
Daar zal Gods volk weer wonen in zijn land,
hun nageslacht zal dat ook eenmaal erven.

Al wie Gods naam bemint, zal uit zijn hand
een veilig huis voor altijd daar verwerven.

Geloofsbelijdenis van Nicea

Zingen: Lied 236: 1 – 4 (Weerklank)

1 Ge - ze - gend zijt Gij, Heer der kerk,
Gij fun-da-ment dat hecht en sterk
de stroom der tij - den kunt trot - se - ren;
al gaan de eeu - wen af en aan,
al schokt de aar - de – Gij blijft staan,
uw woord zal weer en wind be-zwe-ren –
al is de kerk niet puur van goud,
zij is op U, de rots, ge-bouwd.

2 Vergeef ons, Heer, wij bouwen slecht:
het schip is scheef, het koor niet recht,
hoe kan de Geest uw zaad hier zaaien?
De toren wijst uw tijd niet aan,
met elke wind draait onze haan –
wij willen allen koning kraaien!
Dit huis bezwijkt zodra het stormt,
tenzij Gij zelf ons wéér hervormt.

3 Gezegend zijt Gij, Heer der kerk,
uw ademtocht stelt paal en perk
aan wind die Gij niet hebt doen waaien.
Al blijkt ons werk van stro en hout,

wij hebben niet op zand gebouwd:
staat eens dit huis in lichter laaie,
ook in het vuur houdt, Heer, uw hand
de muren van uw kerk in stand.

4 Gezegend zijt Gij, Heer der kerk,
uw tempel is geen mensenwerk,
ons venster vangt het licht van Pasen.
Breng rondom uw verrijzenis
bijeën wat nu gescheiden is,
dan zal de wereld zich verbazen
wanneer zij op dit fundament
een toonbeeld van uw trouw herkent.

Gebod om tegenwoordigheid van Geest

Schriftlezing: Mattheüs 14: 22 – 36

22. En meteen dwong Jezus Zijn discipelen in het schip te gaan en voor Hem uit te varen naar de overkant, terwijl Hij de menigte weg zou sturen. 23. En toen Hij de menigte weggestuurd had, klom Hij de berg op om er in afzondering te bidden. Toen het avond was geworden, was Hij daar alleen. 24. Het schip was al midden op de zee en verkeerde in nood door de golven, want ze hadden de wind tegen. 25. Maar in de vierde nachtwake kwam Jezus naar hen toe, lopend over de zee. 26. En toen de discipelen Hem over de zee zagen lopen, raakten zij in verwarring en zeiden: Het is een spook! En zij schreeuwden van angst. 27. Maar meteen sprak Jezus hen aan en zei: Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd. 28. Petrus antwoordde Hem en zei: Heere, als U het bent, geef mij dan bevel over het water naar U toe te komen. 29. Hij zei: Kom! En Petrus klom uit het schip en liep op het water om bij Jezus te komen. 30. Maar toen hij op de sterke wind lette, werd hij bevreesd, en toen hij begon te zinken, riep hij: Heere, red mij! 31. Jezus stak meteen Zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: Kleingelovige, waarom hebt u getwijfeld? 32. En toen zij in het schip geklommen waren, ging de wind liggen. 33. Zij die in het schip waren, kwamen Hem aanbidden en zeiden: Werkelijk, U bent de Zoon van God! 34. En toen zij overgevaren waren, kwamen zij in het land Gennesaret. 35. En toen de mannen van die plaats Hem herkenden, stuurden ze bericht rond in heel die streek en brachten allen bij Hem die er slecht aan toe waren; 36. en zij smeekten Hem alleen maar de zoom van Zijn bovenkleed te mogen aanraken. En allen die Hem aanraakten, werden gezond.

Zingen: Psalm 93: 2, 3 en 4 (OB)

2 Gij hebt Uw *troon van eeuwigheid* gegrond.
De waat'ren, *HEER*, *verheffen* zich in 't rond;
Rivier en meer *verheffen hun geruis*;
Het *siddert* al op 't *woedend* stroomgedruis.

3 Maar, HEER, Gij *zijt veel sterker dan 't geweld*
Der waat'ren, *dien Uw almacht* palen stelt
De *grote zee* zwijgt op Uw *wenk en wil*,
Hoe *fel zij bruis*', hoe *fel zij woede*, stil.

4 Uw macht is *groot*, *Uw trouw zal nooit vergaan*;
Al wat Gij ooit *beloofd hebt*, zal bestaan;
De *heiligheid* is voor *Uw huis*, o HEER,
Eeuw uit, eeuw in, tot *sieraad* en tot eer.

Uitleg en verkondiging

- Hoe vaart ons schip?
- Jezus: fantasie of werkelijkheid?
- Eén worden met Christus.

Zingen: Psalm 107: 12, 13, 15 en 16 (OB)

12 Zij, die de zee *bevaren*
Met *schepen*, rijk bevracht,
Zien op de *grote baren*
Gods *wijsheid*, gunst en macht;
Daar *leren* zij de daân,
Des *HEEREN klaar* bemerken,
En *in de diepe* paân
Zijn *grote wonderwerken*.

13 Hij wekt, met *slechts te spreken*,
Een *stormwind* voor hun oog;
Dan beeft het *al, dan* steken
De *golven* 't hoofd omhoog;
Nu *ziet men* 't schip de lucht,
Dan *weer den afgrond* naad'ren.
Hun *hart geeft* zucht op zucht,
Hun *bloed verstijft in d'* aad'ren.

15 Hij doet den *storm* bedaren,
De *golven* zwijgen stil;
Nu rijst de *vreugd; de baren*
Zijn *effen* op Gods wil;
Nu *wijkt* verslagenheid,
Na *zoveel angstig* slaven,
Daar *God hen* veilig leidt
In *hun begeerde* haven.

16 Laat zulken eer bewijzen
Aan 's *HEEREN* gunst en macht
En al Zijn *wond'ren* prijzen,
Voor 't *menselijk* geslacht;
En, *dankbaar*, bij 't gemeen,
God *hun Verlosser* noemen,
En bij 's *lands* Overheên
Zijn *naam en deugden* roemen.

Gebeden, moment stilte, Onze Vader

Collecte

Slotzang: Lied 365: 6 en 7 (Weerklank)

6 Ru - we stor - men mo - gen woe - den,
al - les om mij heen zij nacht,
God, mijn God zal mij be - hoe - den,
God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang zijn hulp ver - bei - den,
toch blijft mij zijn lief - de lei - den:
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeu - wig licht.

7 Welk lot ook – 't zij dood of leven,
spot of eerbetoon – mij wacht,
Jezus zal mij nooit begeven:
ben ik zwak, bij Hem is kracht.
Gunst van mensen, raad van vrienden,
bitter haat van kwaadgezinden,
hoogte, diepte, vreugd of rouw,
niets berooft mij van Gods trouw.

Zegen

Uitgangscollecte

Orgelspel